„MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL AL PROIECTELOR EUROPENE PENTRU DEZVOLTAREA ȘCOLILOR RURALE “

Prof. Popescu Vasile Dan

Director - Școala Gimnazială Măgura - Buzău

Proiectele Europene –alternativa de dezvoltare pentru scolile rurale

Tematica proiectelor şcolare educaţionale este foarte vastă cuprinzând practic toate domeniile prin care se acţionează pentru pregătirea copiilor şi a tinerilor pentru integrarea lor socio-profesională şi pentru adaptarea la schimbările care au loc în ştiinţă şi în cultură, pe piaţa muncii şi a profesiilor, în societate şi în modul de viaţă al oamenilor. Proiectele educaţionale europene au prefigurat un cadru tematic centrat pe problematica perspectivei creării unei Europe unite, fără graniţe, ca o mare familie: învăţarea limbilor străine cu accent pe dezvoltarea capacităţii de comunicare în cel puţin două limbi de mare circulaţie dar şi în limbi mai puţin folosite; egalitatea şanselor în educaţie şi eradicarea cauzelor care generează abandonul şcolar şi subcultura; cunoaşterea specificului propriului popor şi în acelaşi timp cunoaşterea şi acceptarea diversităţii etniilor, raselor, religiilor şi culturilor; respectarea drepturilor democratice ale cetăţeanului european, combaterea intoleranţei, a violenţei, a exploatării copilului şi a omului în general sub toate formele de manifestare; combaterea poluării şi degradării mediului natural.

Acest cadru tematic s-a adaptat şi completat odată cu dezvoltarea unei multitudini de opţiuni privind iniţierea de proiecte şcolare educaţionale la nivel local, regional sau naţional fiind vizate practic toate domeniile educaţiei: ştiinţifică, profesională, civică, estetică, culturală.

Implementarea proiectelor europene in scolile rurale

In Romania, cel putin teoretic, fostii si actualii guvernanti au recunoscut importanta alinierii la standardele mondiale. Din pacate, de la teorie pana la practica exista o distanta imensa. In privinta informatizarii invatamantului, s-au facut in ultimii ani unele progrese, dar modeste si cu implicare minima din partea MEN.

In primul rand, constientizarea implicatiilor la toate nivelurile sistemului si, in cadrul planului general de informatizare a societatii romanesti, realizarea unui model conceptual al informatizarii sistemului de invatamant. Aceasta ar presupune o prima discriminare intre: a) informatica = disciplina de invatamant, b) tehnologiile informatice = instrument pentru sporirea eficacitatii procesului de predare si invatare, si c) informatica = instrument pentru gestiunea sistemului. Fiecare palier/directie isi are specificitatea sa si presupune pregatirea unui evantai extrem de larg de specialisti.

In al doilea rand, ar trebui sa se inteleaga faptul ca informatizarea invatamantului este o problema de politica educationala; desigur ca in complexul proces premergator luarii unor decizii o mare parte a informatiilor pertinente se obtin de la informaticieni, dar deciziile (indeosebi pentru directiile b si a) trebuie luate numai pe baza unei analize "managerial-pedagogice".

In al treilea rand, factorii de decizie ar trebui sa accepte sa analizeze de o maniera mai serioasa implicatiile informatizarii, folosind atat experienta deja acumulata pe alte meridiane geografice, cat si cercetarea autohtona. In aceasta ordine de idei este semnificativa rezistenta specialistilor nostri (din forurile de decizie) la orice discutie privind informatizarea ca una din notele definitorii ale invatamantului de maine.

La nivel funcţional, perfecţionarea personalului didactic vizează stimularea capacităţilor pedagogice şi sociale de convertire practică a finalităţilor de sistem (ideal, scopuri ale educaţiei) în obiective angajate în cadrul procesului de învăţământ, în mediul şcolar şi extraşcolar.

La nivel structural, perfecţionarea personalului didactic vizează stimularea capacităţilor pedagogice şi sociale de valorificare deplină a tuturor resurselor pedagogice (informaţionale, umane, didactico-materiale, financiare) existente la nivel de sistem şi de proces.

La nivel operaţional, perfecţionarea personalului didactic vizează stimularea capacităţilor pedagogice şi sociale de proiectare, realizare, dezvoltare şi finalizare a activităţilor specifice procesului de învăţământ (lecţii, cursuri, seminarii, lucrări practice, ore de dirigenţie; activităţi extraşcolare cu: elevii, cadrele didactice, părinţii, alţi reprezentanţi ai comunităţii educative; activităţi manageriale, metodice, de asistenta psiho-pedagogica şi socială, de orientare şcolară şi profesională, de consiliere etc.), în condiţii optime, corespunzător contextului intern şi extern existent, pe termen scurt, mediu şi lung.

La școala rurală trecerea de la meseria didactică (rezultat al asimilărilor preponderent intuitive şi imitative) la profesie, ca model acţional standardizat rezultat din formarea, internalizarea şi exercitarea competenţelor metodologice, de comunicare şi relaţionare, a competenţelor de evaluare, psihosociale, tehnice şi antreprenoriale este un proces indus, prin elaborarea standardelor profesionale, stabilirea criteriilor de evaluare a nivelului de atingere a lor, dar şi un rezultat al reflexivităţii şi autonomiei profesionale. S-a conştientizat de asemenea faptul că programele şi activităţile de formare continuă (în special pe componenta formare curentă) oferă oportunităţi pentru analiza contextuală a practicilor de predare, ca suport pentru reflecţii personale capabile să conducă la elaborarea personală a unor noi modele acţionale.

Conceperea şi desfăşurarea activităţilor de formare ia în considerare izomorfismul între formarea elevilor şi cea a cadrelor didactice, utilizând strategii centrate pe formabil, pe aşteptările lui, pe valorificarea achiziţiilor anterioare.

Astfel școala rurală răspunde priorităţii naţionale de formare continuă a personalului didactic prin elaborarea unui plan de aciţune la nivelul instituţiei având în vedere:

Concluzii

Impactul efectiv și benefic al utilizării activităților și informațiilor aferente implementării proiectelor europene în procesul de de învățare / predare / evaluare.

Prin participarea elevilor la proiecte europene in scopul îmbunătățirii performanței școlare, am ajuns la următoarele concluzii referitoare la activitatea didactică:

Lecția prototipică a sistemului de învățământ contemporan trebuie să poarte un caracter creativ, dinamic, simplu și inovator, fiind "eliberată" de dogmatism, rigiditate și formalism. Aceasta este ceea ce face introducerea în clasele de activități extracuriculare, noi tehnici de predare rezultate din schimbul internațional de experiență didactică și de material teoretic cu caracter novator.

Putem afirma că proiectele de tip Erasmus+ contribuie pe deplin la construirea celor două părți educaționale: ele creează motivația și atmosfera adecvată a lecțiilor și pregătesc elevii pentru acumularea noilor cunoștințe și pentru detașarea de modelele deja pregătite. Cu alte cuvinte, aceste tehnici pot fi privite ca mijloace de "atragere" a elevilor către activitatea de învățare, dobândirea de experiență și stimulare a autonomiei în procesul de studiu.

Pentru ca implementarea activităților extracurriculare aferente să devină cât mai eficientă, este necesar ca conținutul lecțiilor să fie strâns corelat cu sarcina propusă la un moment dat,, știind că scopul final este realizarea transferului de cunoștințe, activitatea fiind doar un mijloc, și nu un obiectiv în sine.

Elevii dobândesc poziția de cetățeni activi care practică un stil de viață sănătos, se ocupă de propria lor sănătate, educație, dezvoltare personală și realizări. Ei își dezvoltă conștiința de sine și devin capabili să realizeze obiective de învățare pe tot parcursul vieții, care pot spori în continuare încrederea în sine și motivația.

Proiectul reunește școli, elevi, profesori și părinți din diferite țări, culturi, religii și grupuri sociale care propun un stil de viață mai sănătos, dezvoltă abilități sociale, include elevi cu nevoi educaționale speciale, previne părăsirea timpurie a școlii și vine în sprijinul mediului educațional.

Educația și valorile specifice învățării pe tot parcursul vieții sunt promovate. Calitatea învățării, oportunitățileeducaționale și competențele în rândul tuturor participanților sunt sporite. Școala însăși își câștigă reputația ca o instituție educațională ancorată în actualitate. Un proiect atrage mai mulți elevi și îi motivează pentru a fi mai buni.